

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Όσιος Ακάκιος «ὁ ἐν τῇ Κλίμακι»

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/3095/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχόν ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 18/12/2011 3:30:00 πμ
Δημιουργία εγγράφου: 30/06/2024 19:23:29

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 26 Νοεμβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 18/12/2011 3:30:00 πμ

Βιογραφία

Κακὸν φυγῶν πᾶν Ἀκάκιος ἐν βίῳ.
Καλοῖς ἀπίροις ἐντροφᾷ λιπῶν βίον.

Ο Ὅσιος Ἀκάκιος αναφέρεται ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη, που συνέγραψε τὴν Κλίμακα (βλέπε 30 Μαρτίου) γι' αὐτὸ και ονομάζεται «ὁ ἐν τῇ Κλίμακι».

Μόνασε στη Μικρὰ Ἀσία (στο Μοναστήρι Κελλιβάρα του ὄρους Λάτρου) και διακρίθηκε για τὴν ανεξάντλητη υπομονή του. Ἐλεγε μάλιστα: «πλανῶνται ὅσοι νομίζουν ὅτι δεν θυμῶνω ποτέ. Θυμῶνω, ἀλλὰ κατὰ των δύο μεγαλύτερων εχθρῶν. Ο ἕνας εἶναι ο Σατανάς, τον ἄλλο περιττό να σας τον πω» και ἔδειχνε τον εαυτὸ του.

Στο Μοναστήρι εἶχε πολὺ δύστροπο προϊστάμενο, ἀλλὰ ἀπέναντι του ο Ἀκάκιος δεν ἔλεγε το παραμικρό. Ο ηγούμενος τον κακοποιούσε και ο Ἀκάκιος τον αγαπούσε, ὁμως τον ἐθλιβε το γεγονός ὅτι κινδύνευε ἡ σωτηρία του ηγουμένου του ἀπὸ τὴν ὅλη διαγωγή του.

Ο Ἀκάκιος πέθανε νέος, ἔχοντας παροιμιώδη υπομονή και ζωντανή ἐλπίδα στον Θεό.

Ἀκολουθία του Οσίου συνέγραψε ο σοφολογιότατος διδάσκαλος Χριστοφόρος Προδρομίτης.

Ο Ἅγιος Νικόδημος ο Ἀγιορείτης, στον συναξαριστή του, μας πληροφορεῖ ὅτι το τίμιο λείψανο του Ἀγίου ἔμεινε ἀφθορο και σώο για πολλά χρόνια. Μας διηγείται δε και τὴν εξῆς ἱστορία:

«Συνέβη δε μίαν φοράν να εὐγουν οἱ μοναχοὶ του Μοναστηρίου ἐκείνου διὰ να θερίσουν. Ἐπειδὴ εἰς τούτο τους ἐκάλεἰ ο του θέρους καιρός. Δύω δε μόνον ἀδελφοὶ ἔμειναν εἰς το Μοναστήριον. Ο ἕνας μεν, διὰ να το φυλάττη, ο δε ἄλλος, διατὶ ἦτον ἀσθενής. Ἠκολούθησε λοιπὸν και ἀπέθανεν ο ἀσθενής. Ο δε ἄλλος ἀδελφός, μόνος ὢντας, δεν ἐδύνετο να σκάψη τάφον, και τα ἄλλα να κάμη τα εἰς ταφήν επιτήδεια. Ὅθεν ανοίξας τον ἔτοιμον τάφον του Ἀγίου Ἀκακίου, ἐκεῖ ἔβαλε τον ἀποθανόντα ομοῦ με τον Ἅγιον.

Κατὰ τὴν αὐρινὴν δε ἡμέραν πηγαίνωντας εἰς τον τάφον, εὐρήκεν ἐρριμμένον ἔξω του τάφου τον ἀποθανόντα ἀδελφόν. Και πάλιν ἔβαλεν αὐτὸν μέσα εἰς τον τάφον του Ἀγίου. Ἐπειδὴ δε πάλιν εὐρεν αὐτὸν ἔξω ἐρριμμένον, ἐπαραπονεῖτο προς τον Ἅγιον, δικαιολογούμενος και λέγων. Ἦκουσα, Ἅγιε Ἀκάκιε, ὅτι κανένας ἄλλος δεν ἐπρόκοψεν εἰς τὴν υπακοήν καθὼς ἐσύ. Ἀλλὰ τώρα, ως βλέπω, ἐγίνες παρήκοος και υπερήφανος τόσον, ὡστε οπού δεν δέχεσαι τον ἀδελφόν μέσα εἰς τον τάφον σου, ἀλλὰ τον ρίπτεις ἔξω. Λοιπὸν ἢ ἀφες αὐτὸν να εὐρίσκεται μαζί σου εἰς ἕνα τάφον, ἢ ἀνίσως πάλιν ρίψης αὐτὸν ἔξω, πλέον δεν θέλω σε υποφέρω, ἀλλὰ θέλω σε ἐκβάλω ἀπὸ τον τάφον. Ὅθεν ἔβαλε τον ἀδελφόν πάλιν εἰς τον τάφον του Ἀγίου και ἀνεχώρησε. Τὴν αὐρινὴν δε ἡμέραν πηγαίνωντας πάλιν, τον μεν ἀποθανόντα ἀδελφόν, εὐρε κείμενον εἰς τον τάφον, τον δε Ἅγιον Ἀκάκιον δεν εὐρήκεν. Ὅθεν ἕως τῆς σήμερον βλέπεται ο τάφος ἀδειος, ἔχων τὴν ἐπωνυμίαν του Ἀγίου Ἀκακίου».

«Κλίμαξ» Ἀγίου Ἰωάννου του Σιναΐτου - ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ: Περί υπακοῆς

[...] Αὐτὸς λοιπὸν μοῦ διηγήθηκε τὰ ἐπόμενα:

«Στὸ Μοναστήρι μου, στὴν Ἀσία -ἀπὸ ἐκεῖ προερχόταν ὁ ἐνάρετος αὐτός- εὕρισκόταν ἕνα ἡλικιωμένος μοναχὸς πολὺ ἀμελὴς καὶ ἀκόλαστος. Αὐτὸ τὸ λέγω ὄχι γιὰ νὰ τὸν κρίνω, ἀλλὰ γιὰ νὰ παρουσιάσω τὴν ἀλήθεια. Αὐτὸς λοιπὸν -δὲν γνωρίζω πῶς- ἀπέκτησε ἕναν νεαρὸ ὑποτακτικὸ, ὀνόματι Ἀκάκιο, μὲ ἀπλότητα ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ σύνεσι λογισμοῦ. Τὰ ὅσα δὲ ὑπέφερε ἀπὸ τὸν Γέροντα αὐτὸν θὰ φανοῦν στοὺς πολλοὺς ἀπίστευτα. Ὅχι μόνο μὲ ὕβρεις καὶ ἀτιμίες ἀλλὰ καὶ μὲ κτυπήματα δυνατὰ τὸν ἐβασάνιζε κάθε ἡμέρα. Ἡ ὑπομονὴ ποὺ ἔδειχνε ὁ Ἀκάκιος φαινόταν ἀνόητη, ἀλλὰ δὲν ἦταν. Εἶχε τὴν θέσι της.

» Βλέποντάς τον ἐγὼ νὰ ταλαιπωρῆται τόσο πολὺ καθημερινὰ σὰν ἀγορασμένος δοῦλος, τὸν ἐρωτοῦσα πολλὰς φορὲς ὅταν τὸν συναντοῦσα: «Πῶς εἶσαι, ἀδελφὲ Ἀκάκιε; Πῶς πέρασες σήμερα;» Καὶ ἀμέσως μοῦ ἔδειχνε ἄλλοτε τὸ μάτι του μελανιασμένο, ἄλλοτε πρησμένο τὸν τράχηλο καὶ ἄλλοτε κτυπημένο τὸ κεφάλι του. Ἐγὼ γνωρίζοντας ὅτι εἶναι ἐργάτης τῆς ἀρετῆς, τοῦ ἔλεγα: «Καλὰ πηγαίνομε! Καλά! Κάνε ὑπομονὴ καὶ θὰ ὠφεληθῆς».

» Ἀφοῦ πέρασε ἐννέα ἔτη στὴν ὑπακοὴ τοῦ σκληροῦ Γέροντα, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον. Πέντε ἡμέρες μετὰ ἀπὸ τὴν ταφὴν τοῦ σὸ κοιμητήριον τῶν πατέρων, ὁ Γέροντας τοῦ Ἀκακίου ἐπῆγε σ' ἕνα μεγάλο Γέροντα, ἐκεῖ πλησίον, καὶ τοῦ λέγει: «Πάτερ, ὁ ἀδελφὸς Ἀκάκιος ἀπέθανε!» Ἐκεῖνος μὲν μόλις τὸ ἄκουσε, τοῦ ἀποκρίνεται: «Πίστεψέ με, Γέροντα! Δὲν τὸ πιστεύω». Αὐτὸς τότε τοῦ λέγει: «Ἐλα νὰ ἰδῆς»!

Σηκώνεται τότε γρήγορα καὶ μαζί μὲ τὸν Γέροντα τοῦ «μακαρίου πύκτου», φθάνει σὸ κοιμητήριον καὶ φωνάζει στὸν νεκρὸ σὰν σὲ ζωντανὸ -καὶ πράγματι, ἂν καὶ νεκρὸς ζοῦσε- καὶ τοῦ λέγει: «Ἀδελφὲ Ἀκάκιε, ἀπέθανες»; Ἐκεῖνος δὲ ὁ καλὸς ὑποτακτικὸς, δείχνοντας ὑπακοὴν καὶ μετὰ θάνατον, ἀποκρίθηκε στὸν μεγάλο Γέροντα: «Πῶς εἶναι δυνατόν, πάτερ, νὰ πεθάνῃ ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶναι ἐργάτης τῆς ὑπακοῆς»;

» Τότε ὁ Γέροντας ποὺ ἐθεωρεῖτο πνευματικὸς πατήρ του, κυριεύθηκε ἀπὸ φόβον καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον στὴ γῆ γεμάτος δάκρυα. Ἐν συνεχείᾳ ἐζήτησε ἀπὸ τὸν ἠγούμενον τῆς Λαύρας ἕνα κελλὶ κοντὰ σὸ μνήμα καὶ ἔζησε μὲ καθαρότητα τὴν ὑπόλοιπὴν ζωὴν του, ὁμολογώντας συνεχῶς στοὺς πατέρας ὅτι διέπραξε φόνον». [...]

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐώας ἐξήστραψας, ὡσπερ ἀστήρ φαεινός, καὶ πάντας ἐφαίδρυνας τῶν μονοτρόπων χορούς,
Ἀκάκιε ὄσιε, αἴγλη τῶν ἀρετῶν σου, καὶ διήγειρας τούτους, ἄνθεσιν ἐγκωμίων, καταστέφειν
σὺν πόθῳ, τὴν σὴν φαιδρὰν καὶ σεπτὴν, καὶ πάντιμον μνήμην.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Όσιος Ακάκιος «ό έν τῆ Κλίμακι»

Όσιος Ακάκιος «ό έν τῆ Κλίμακι»

Σχετικές συνδέσεις

1. [Άγιος Ιωάννης συγγραφέας της Κλίμακος](#)

Παραπομπές

1. [ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ - ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ INTERNET](#)
2. [Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού](#)
3. [ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ](#)
4. [Υπόδειγμα υπακοής: Όσιος Ακάκιος ο εν τη Κλίμακι](#)
5. [Κλίμακα Οσίου Ιωάννου Σιναΐτη](#)